

“Paciencia que ya vendrá el cielo, ¡aguante!”

Óscar Arnulfo Romero Goldámez (1917-1980)
Arquebisbe de San Salvador. El seu constant reclam contra el sufriment dels **pobres** i la seva defensa de la **teologia de l'alliberament** li va ocasionar nombrosos conflictes, tant amb el govern militar salvadorenc com amb la jerarquia de l'Església Catòlica, en una època en la qual la intervenció dels Estats Units en suport dels militars salvadorencs era cada cop més forta, preàmbul de la guerra civil de la dècada dels 80 i principi dels 90. Va ser assassinat el 24 de març de 1980 mentre celebrava missa en la capella de l'Hospital La Divina providència en la colònia Miramonte de San Salvador.

Monsenyor Romero va fer *sang i vida, veritat i història* l'Evangeli de Jesús de Natzaret (llegim Fets 20,24). El que ens sembla més essencial de Monsenyor Romero és:

- La seva **predicació és denúncia profètica** de la pobresa, l'explotació, la manca d'oportunitats i les injustícies que sofreix el poble salvadorenc que contradiu el disseny històric de Déu, que te l'arrel en la idolatria de la riquesa i demana la conversió dels cors dels rics i dels opressors. (llegim Mt 5, 3-10)

“AMB MONSENYOR ROMERO, DÉU VA PASSAR PER EL SALVADOR”

(Ignacio Ellacuría)

- El **compromís amb els pobres**. La Pobresa de Crist, Seguiment de Jesús, seguiment que significa seguir-lo en els pobres, reconeixer Jesus en els pobres de El Salvador. “Crist viu a El Salvador”, deia. La tasca principal de la fe és solidaritzar-se amb ells, edificar amb ells un món de justícia i fraternitat sense exclusions. (llegim Mt 25, 31-46)

- Una gran fe en les **organitzacions populars, en les comunitats eclesials de base** per aconseguir amb eficàcia la transformació social com a anticipació del Regne, la força del poble no està en homes aïllats sinó en el poble unit. Ser homes i dones molt humans, com més humans més ens assemblem a Déu. Foment de la **solidaritat**, del **diàleg**, de la **creativitat**, de l'**esperit crític** en contraposició amb les mentalitats capitalistes (lucre) y marxistes (absolutització, dogmatisme, sectarisme).

- Un **ministeri de servei**, de **confiança**, d'**escolta**, sense autoritarisme, en permanent **diàleg** amb tothom (basat en la recerca sincera de la veritat i la defensa de la vida), de **proximitat**, de **immediatesa**, de veritable **ecumenisme**, que busca la **pau** i procura aconseguir-la, de **persecució**.

Frases de Monsenyor Romero

“No és voluntat de Déu que uns tinguin tot i altres no tinguin res. No pot ser de Déu. De Déu és la voluntat de que tots els seus fills siguin feliços”

“Cap cristià ha de dir jo no m'hi fico, jo no em comprometo perquè això seria ser mal cristià essent també mal ciutadà”

“Si l'arrel de la guerra és la violència de la riquesa , l'arrel de la pau no pot ser altra que la justícia social”.

“Pregar i esperar-ho tot de Déu i no fer res, no és pregar, això és peresa”

Preguntes pel diàleg

- Quina imatge tens del bon pastor de que parla la Bíblia? Com és , com actua? Quines semblances trobes amb Monsenyor Romero? I amb els pastors de les nostres comunitats?
- En la nostra realitat quotidiana reconeixem el rostre de Crist ? com ens hi relacionem?
- Monsenyor va despertar la consciència del poble i l'esperit crític per analitzar la realitat perquè no es deixés arrossegar pel passivisme i el conformisme. I nosaltres?
- Vivim l'Evangeli en el marc real de la nostra existència? A què ens compromet? Com dediquem la nostra vida als altres?
- Monsenyor va creure en una església corresponsable, participativa, col·legial. És aquesta l'església, poble de Déu, que volia Jesuscrist? Necessitem una església així? De què depèn? De qui depèn? Hi ha massa poder clerical sobre el poble? Quines implicacions té?

Pregaria: Salm 34 Beneiré el Senyor en tot moment.

Bibliografia:

- *“Monsenyor Romero. El pueblo es mi profeta”*. Equipo de educación Maíz. San Salvador, El Salvador. 1994
- www.ensayistas.org/critica/liberacion/TL sobre la Teologia de l'alliberament.